

strative omkostninger ved det. Det er sådan set det, jeg holder fast i. Og når man så siger, at det er udgiftsneutralt, vil jeg sige, at det tror jeg ikke på; det er det, jeg anholder.

Der tror jeg, at de, der ved, hvor skoen trykker i den her sag, trods alt har sat sig ind i, hvad det kommer til at betyde for dem.

Det er ikke selve teknikken i det, jeg anholder, den synes jeg er udmærket, men jeg mener ikke, det her holder vand.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Så er det hr. Kristian Thulesen Dahl som ordfører.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Man har lidt på fornemmelsen, at hr. Jørn Pedersen har ventet hele dagen på at komme til, og så er trykket blevet øget, og så skal den bare have hele armen.

Jeg måtte også kigge lidt på, om vi behandlede det samme forslag. Vi behandler altså et forslag om, hvorvidt kommunerne af egen drift eller ved et pålæg skal informere om gældende lov.

I udgangspunktet har vi meget sympati for, at det må kommunerne da selv kunne håndtere. Når vi alligevel har lidt sympati for det her forslag, er det, fordi vi jo har at gøre med et lidt nyt område, hvor man i den offentlige sektor skal prøve at forholde sig til en ny situation, nemlig at borgeren, det enkelte individ, skal have nogle valgmuligheder, og det er jo ikke altid, at den offentlige forvaltning synes, det er en god idé.

Jeg har i hvert fald fået berettet et eksempel – altså også i forhold til, hvad det koster – om en pjece, som Socialministeriet har lavet om ældres muligheder for frit valg, som er sendt ud til kommunerne, og det eneste, kommunen skal gøre, er sådan set at bede sine folk i hjemmeplejen om at tage denne her pjece med ud til de ældre, så de bliver orienteret om, at der faktisk er en lov, der giver dem nogle rettigheder.

Kl. 19.15

Så er jeg orienteret om kommuner, som lader denne her pjece ligge i kælderen, og som ikke har nogen som helst interesse i at få bragt den ud, for det giver jo den enkelte ældre en valgmulighed i forhold til den offentlige hjælp, der nu kommer ud til den ældre. Det er jo en konkurrence. Man leverer jo selv et budskab om, at hvis den ældre er utilfreds, så er der nogle andre muligheder.

Derfor kan man jo ikke undre sig over, at der kan være en stivhed i det offentlige system med hensyn til at få udbredt kendskabet til en lov, som i virkeligheden skal give den ældre nogle valgmuligheder, i det her eksempel den ældre nogle valgmuligheder i forhold til den offentlige medarbejder, som vedkommende rent faktisk bliver betjent af.

Så med den almindelige sunde skepsis til, om det nu er nødvendigt at indføre en lov, er spørgsmålet, om man i en overgangsperiode bliver nødt til at have i hvert fald et eller andet redskab, der gør, at man kan være sikker på, at den enkelte får en information om, hvilket retsgrundlag vedkommende har.

Det har man jo så gjort på en række områder. Det er jo altså lidt pudsigt, hvis man fra nogle andre partiers side synes, det er helt forfærdeligt, at man fra centralt hold kommer med sådan et ønske. Man har jo fastsat regler om, at de i den enkelte kommunalbestyrelse skal udarbejde redegørelser om f.eks. ligestilling i kommunen. Der kunne man jo også spørge: Kunne kommunen ikke selv gøre det? Jo, det ville nogle jo mene, men det har man alligevel tidligere ment man ville give pålæg om. Man har vel også tidligere i forbindelse med udlisitering og på en række andre områder, hvor kommunerne er bundne af nogle redegørelser, de skal lave, gjort det for simpelt hen bare at vise, hvordan man håndterer tingene.

Det eneste andet område, jeg lige vil forholde mig til, er § 6, og det er selvfølgelig også, fordi vi i diskussionen om det her lovforslag i udvalget da meget gerne vil diskutere, hvad der mere præcist ligger i den bemyndigelse. Det skal da ikke være usagt, at vi meget gerne vil det, for selvfølgelig kan man læse den på flere forskellige måder, og det kan jo godt være, at det kan konkretiseres bedre i arbejdet med forslaget.

Mere end det har vi lidt svært ved at finde i det her forslag, så det overlader vi trygt til andre.

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Man ser fuldstændig bort fra, at de kommunale parter, hvis man har læst høringssvarene, samstemmende siger, at det her kommer til at koste noget. De siger ikke hvor meget.

Det er ikke en klagesang, de har indsendt. Jeg anfører bare, at man giver ministeren en bemyndigelse til noget, hvor parterne, der bliver berørt af det og bliver pålagt det her, siger, at det her